

Ed Waken: Miten oikein päädyimme tällaiseen?

Ed Waken: How Did We Get Here?

Rakennuksen luo ajaminen sai Aaronin ja Ellenin innostumaan. He olivat jo joitakin kuukausia etsineet seurakuntaa, johon voisivat kuulua. He olivat käyneet eri kirkoissa omalla asuinalueellaan, joista jotkin olivat megaseurakuntia ja jotkut suuria nekin, mutta täynnä tyhjiä istuimia. Kaikissa tapauksissa he tunsivat itsensä ulkopuolisiksi, kun he istuivat siellä veljien ja sisarten keskellä. Nyt he olivat taas kerran lähestymässä yhtä uutta rakennusta toivoen, että tällä kertaa kokemus olisi erilainen. Jotkut ystävät olivat kertoneet heille tästä seurakunnasta ja kaikki kuulosti mahtavalta, mutta niinhän oli edellisten kuuden seurakunnan kohdallakin käynyt.

Kun he kävelivät ovesta sisään, Ellen huomasi, että sisustus oli tehty hyvällä maulla, ja Aaron huomasi, että paikalla sai ilmaista kahvia ja pientä purtavaa. Eräs pariskunta tervehti heitä, nämä esittelivät itsensä ja vaihtoivat muutaman tuttavallisen sanan. Kun Aaron ja Ellen saivat lautaselleen jotakin pikkupurtavaa, he vetäytyivät sivummalle katsellakseen vähän ympärilleen. He kuulivat joitakin paikalla olleiden keskusteluja, joissa puhuttiin viikon aikana sattuneista tapahtumista, kuinka rukouksiin oli tullut vastauksia, kuinka töissä meni ja kuinka heidän seuraamansa reality-show meni alamäkeä. Tämän seurakunnan ihmiset olivat ihan mukavaa väkeä, mutta niin kuin muissakin seurakunnissa, Ellen ja Aaron kokivat jäävänsä ulkopuolisiksi ja tunsivat, että muut olivat enemmän kiinnostuneista vanhoista kavereistaan kuin uusien saamisesta. Kun he kokivat muiden jättäytyvän muodollisuuksien taakse, he toivoivat, että musiikki, energinen ohjelma ja sanan opetus täyttäisivät heidän sydämensä kaipauksen.

Kaikki toivotettiin tervetulleiksi ja laulu alkoi, palvonta eteni, työmuoto toisensa perään esittäytyi musiikin ja joidenkin henkilökohtaisten puheiden lomassa. Joku kertoi kohdan Jumalan sanasta, joku toinen rukoili ja sitten taas laulettiin. Kun tämä ylistysosuus kääntyi loppua kohti, alettiin vähitellen syventyä Raamatun opetukseen. Kun kokous päättyi ja ihmiset alkoivat suunnata autojaan kohti, Ellen ja Aaron saivat pari halausta eräältä naiselta, joka rohkaisi heitä tulemaan seuraavanakin pyhänä kokoukseen.

Ajellessaan kotia kohti Ellen kysyi Aaronilta, kokiko hän Herran johtavan heitä tämän hengellisen yhteisön keskuuteen ja myös sitä, pitikö hän kokemastaan. Aaron sanoi: "No jaa, olisin kyllä toivonut, että tämä kotiseurakunta olisi ollut hyvin erilainen kuin se oli. Minulle se tuskin oli muuta kuin tavallinen seurakunta pienoiskoossa. Luulen, että Herralla oli jotakin ihan muuta mielessään, kun hän halusi rakentaa seurakuntansa."

Toivon, että olit yllättynyt huomattessasi, että tämän kuvitteellisen pariskunnan kokemus koski kotiseurakuntaa. "Miten me (seurakuntana) oikein päädyimme tällaiseen?" on kysymys, joka on vaivannut minun mieltäni ja sydäntäni viime aikoina. Luulisin, että useimmat ihmiset ovat samaa mieltä siitä, että kun Jeesus eli täällä maan päällä kolme ja puoli vuotta, hänellä oli yhtäjaksoinen seurakuntaelämä opetuslastensa kanssa. Jos olet samaa mieltä, saatat huomata, että siitä, mitä seurakunnissa nykyään tehdään, ei oikein mikään muistuta enää sitä, mitä Jeesus teki opetuslastensa kanssa.

Suuret pitkälle organisoidut 'jumalanpalvelukset' olivat tuntemattomia Jeesukselle ja hänen seuraajilleen. Keskittyminen siihen, mitä ihmiset tuntevat ja miten heidän olonsa tehdään mukavaksi, ei ollut lainkaan heidän tavoitteensa. Suuret ihmismäärät ovat tänä päivänä todiste siitä, että työ on menestyksellistä, mutta Jeesus jätti yleensä suuret ihmisjoukot opetuslastensa huostaan ja lähti etsimään uusia haasteita (Mark.1:29-38). Ihmisjoukot, jotka passiivisina odottivat saavansa ihmeen kautta tuotettua ruokaa, kuuluivat Jeesuksen elämään, mutta hän ei koskaan näyttänyt erityisemmin järjestävän sellaisia tilanteita tai hän ei ainakaan tehnyt niistä palvelutyönsä pääasiaa. Hänen sanomansa ydin oli aina lähettää ihmisiä liikkeelle, jotta he veisivät hyvää sanomaa eteenpäin... silloinkin, kun hän teki työtä aivan vasta kääntyneiden kanssa (Mark.4, Joh.4, Joh.9, Matt.4:19, Ap.t.1:8).

Kun katson, kuinka seurakunta toimi Apostolien teoissa ja epistolakirjeissä ja kuinka siellä rohkaistiin toinen toistaan, aloin kysellä, kuinka me sitten seurakuntana oikein päädyimme siihen, missä nykyään olemme - tunnin mittaiseen passiiviseen jumalanpalvelukseen, ohjelmanumeroihin, lipeviin myyntipuheisiin ja kulutuskeskeiseen menoon? Ihmettelen myös, kuinka orgaaniset seurakunnat tai kotiseurakunnat voivat muistuttaa niin paljon sitä, mitä alussa kuvailin.

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2014. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.